
USTAWA
z dnia 13 kwietnia 2007 r.

o kompatybilności elektromagnetycznej¹⁾²⁾

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2007 r. Nr 82, poz. 556, z 2010 r. Nr 107, poz. 679, z 2012 r. poz. 1445.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa warunki zachowania przez urządzenie, w tym aparaturę, instalację stacjonarną, komponent oraz instalację ruchomą, zdolności do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych, zwane dalej „kompatybilnością elektromagnetyczną”, oraz procedury oceny zgodności takiego urządzenia z następującymi wymaganiami dotyczącymi:

- 1) niewywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innego urządzenia występującego w tym środowisku oraz
- 2) posiadania wymaganej odporności na zaburzenia elektromagnetyczne – zwanymi dalej „zasadniczymi wymaganiami”.

Art. 2.

W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.³⁾).

Art. 3.

Wymaganie, o którym mowa w art. 1 pkt 2, nie dotyczy przyrządów pomiarowych w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 4.

Przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń, które:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG (Dz.Urz. UE L 390 z 31.12.2004, str. 24).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze i ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834.

-
- 1) nie są zdolne do wywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innych urządzeń występujących w tym środowisku oraz
 - 2) są odporne na zaburzenia elektromagnetyczne występujące zwykle podczas ich używania zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 5.

Przepisów ustawy nie stosuje się także do:

- 1) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w rozumieniu art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾), które nie wykorzystują widma fal radiowych i są przeznaczone do dołączania do zakończeń publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) odbiorczych części urządzeń radiowych oraz urządzeń radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych;
- 3) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym także zestawów części do montażu urządzeń oraz urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów na własne potrzeby w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 4) urządzeń telekomunikacyjnych, w rozumieniu art. 2 pkt 46 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, przeznaczonych do używania wyłącznie przez:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – na własne potrzeby,
 - b) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
 - c) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w czasie pobytu,
 - d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – na własne potrzeby,
 - e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – na własne potrzeby,
 - f) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swoje siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,
 - g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – na własne potrzeby,

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 137 i Nr 50, poz. 331.

-
- h) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – na własne potrzeby;
- 5) wyrobów medycznych, wyposażenia wyrobów medycznych, wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz aktywnych wyrobów medycznych do implantacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679);
- 6) pojazdów w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137) oraz części pojazdów, z wyłączeniem pojazdów wolnobieżnych;
- 7) produktów lotniczych, części i wyposażenia w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (Dz.Urz. UE L 240 z 7.09.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 07, str. 30).

Art. 6.

Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) aparatura – każdy gotowy wyrób lub zespół wyrobów, które są dostępne w obrocie jako odrębne jednostki funkcjonalne przeznaczone do używania lub do montażu przez użytkownika oraz zdolne do wywoływania zaburzeń elektromagnetycznych lub podatne na nie;
- 2) instalacja ruchoma – połączenie kilku rodzajów aparatury albo połączenie aparatury i innych wyrobów, którego przeznaczeniem jest używanie w różnych lokalizacjach;
- 3) instalacja stacjonarna – połączenie kilku rodzajów aparatury albo połączenie aparatury i innych wyrobów, którego przeznaczeniem jest używanie w określonej i stałej lokalizacji;
- 4) komponent – wyrób o różnym stopniu złożoności przeznaczony do montażu w aparaturze przez użytkownika, który może wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne lub na którego działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;
- 5) odporność na zaburzenia elektromagnetyczne – zdolność urządzeń do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w przypadku wystąpienia zaburzeń elektromagnetycznych;
- 6) oznakowanie CE – oznakowanie potwierdzające zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami po dokonaniu oceny zgodności;
- 7) środowisko elektromagnetyczne – zespół zjawisk elektromagnetycznych występujących w danym miejscu;
- 8) zaburzenie elektromagnetyczne – dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania urządzeń albo niekorzystnie wpłynąć na materię żywą i nieżywą.

Art. 7.

Do komponentu oraz instalacji ruchomej stosuje się przepisy ustawy dotyczące aparatury.

Rozdział 2

Procedury oceny zgodności

Art. 8.

Aparatura oraz instalacja stacjonarna przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami.

Art. 9.

1. Oceny zgodności dokonuje producent lub jego upoważniony przedstawiciel.
2. Domniemywa się, że aparatura spełnia zasadnicze wymagania, jeżeli jest zgodna z normami zharmonizowanymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.
3. Ocenę zgodności aparatury przeprowadza się dla wszystkich warunków działania tej aparatury, do jakich jest ona przeznaczona.
4. W przypadku aparatury, która może być wytwarzana i używana w różnych konfiguracjach, ocenę zgodności aparatury przeprowadza się dla wszystkich reprezentatywnych konfiguracji zgodnych z przeznaczeniem aparatury.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wystarczające jest przeprowadzenie oceny zgodności aparatury w konfiguracji dającej największy poziom zaburzeń elektromagnetycznych i konfiguracji wykazującej najmniejszą odporność na działanie takich zaburzeń.

Art. 10.

1. Producent sporządza dokumentację techniczną obejmującą proces projektowania i produkcji aparatury, potwierdzającą jej zgodność z zasadniczymi wymaganiami.
2. Dokumentacja techniczna, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:
 - 1) opis aparatury zawierający informacje umożliwiające jednoznaczną jej identyfikację;
 - 2) dowody zgodności z zastosowanymi w całości lub częściowo normami zharmonizowanymi, o ile takie normy istnieją;
 - 3) opis działań podjętych w celu zapewnienia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli producent nie zastosował norm zharmonizowanych albo zastosował je częściowo, a w szczególności:
 - a) wyjaśnienie podjętych działań,
 - b) wyniki obliczeń związanych z projektem aparatury,
 - c) opis przeprowadzonych badań lub testów oraz ich wyniki.
3. Do dokumentacji dołącza się oświadczenie, o którym mowa w art. 11 ust. 4, jeżeli w ocenie zgodności brała udział jednostka notyfikowana w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności.

Art. 11.

1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel może poddać aparaturę ocenie zgodności z udziałem jednostki notyfikowanej, autoryzowanej przez ministra właściwego do spraw łączności, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

-
2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przekazuje jednostce notyfikowanej dokumentację techniczną, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz wskazuje aspekty techniczne dowodzące spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań, które powinny być ocenione przez tę jednostkę.
 3. Jednostka notyfikowana dokonuje analizy przekazanej dokumentacji technicznej w zakresie, o którym mowa w ust. 2, i ocenia, czy wykazuje ona w sposób prawidłowy zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami w tym zakresie.
 4. W przypadku potwierdzenia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami jednostka notyfikowana wydaje producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi oświadczenie potwierdzające zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami oraz wskazujące zasadnicze wymagania, które były przedmiotem oceny.

Art. 12.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, przed wprowadzeniem aparatury do obrotu lub oddaniem do użytku, potwierdza zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami wystawiając deklarację zgodności oraz umieszczając na aparaturze oznakowanie CE.

Art. 13.

Deklaracja zgodności, o której mowa w art. 12, zawiera w szczególności:

- 1) informacje o zgodności aparatury z dyrektywą 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG (Dz.Urz. UE L 390 z 31.12.2004, s. 24);
- 2) opis aparatury zawierający informacje umożliwiające jej jednoznaczną identyfikację;
- 3) firmę, oznaczenie siedziby i adres producenta oraz jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli taki występuje;
- 4) wskazanie datowanych wersji norm zharmonizowanych, na podstawie których deklarowana jest zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami, oraz informacje o innych działaniach zastosowanych w celu zapewnienia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli były stosowane;
- 5) datę wystawienia deklaracji;
- 6) imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do wystawiania deklaracji.

Art. 14.

1. Oznakowanie CE, o którym mowa w art. 12, umieszcza się na aparaturze albo jej tablicy znamionowej w sposób czytelny i trwały, a w przypadku braku takiej możliwości:
 - 1) na opakowaniu aparatury, jeżeli takie istnieje, i w instrukcji obsługi lub
 - 2) w dokumencie gwarancyjnym dołączonym do aparatury.
2. Oprócz oznakowania CE mogą być umieszczone na aparaturze inne znaki, pod warunkiem że nie zmniejszą widoczności i czytelności oznakowania CE oraz nie będą wprowadzać w błąd co do znaczenia i formy oznakowania CE.
3. Oznakowanie CE oznacza także zgodność aparatury z innymi przepisami wymagającymi oznakowania CE, jeżeli oznakowana aparatura takim przepisom podlega.
4. Wzór oznakowania CE określa załącznik do ustawy.

Art. 15.

1. Na aparaturze albo jej tablicy znamionowej w sposób czytelny i trwały, a w przypadku braku takiej możliwości:
 - 1) na opakowaniu aparatury, jeżeli takie istnieje, i w instrukcji obsługi lub
 - 2) w dokumencie gwarancyjnym dołączonym do aparatury– umieszcza się nazwę, oznaczenie partii oraz numer seryjny lub inne informacje pozwalające na jej identyfikację.
2. Do aparatury dołącza się informację o firmie, siedzibie i adresie producenta oraz, jeżeli nie ma on siedziby w państwach członkowskich Unii Europejskiej, o firmie, siedzibie i adresie jego upoważnionego przedstawiciela lub osoby mającej siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, odpowiedzialnej za wprowadzenie danej aparatury do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej.
3. Producent dołącza informacje w sprawie środków ostrożności, które należy podjąć podczas montowania, instalacji, konserwacji i używania aparatury, w celu zapewnienia spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań.
4. Jeżeli używanie aparatury na terenie zabudowy mieszkaniowej nie zapewnia jej zgodności z zasadniczymi wymaganiami, wówczas producent dołącza wskazanie ograniczeń w jej używaniu wraz z wykazem norm zharmonizowanych właściwych dla tego rodzaju aparatury oraz umieszcza odpowiednią informację na opakowaniu, jeżeli takie istnieje.
5. Informacje, o których mowa w ust. 1–4, oraz inne informacje niezbędne do używania aparatury zgodnie z przeznaczeniem zamieszcza się w instrukcji obsługi.

Art. 16.

1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel jest obowiązany udostępniać do celów kontrolnych, przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza aparatury, deklarację zgodności oraz dokumentację techniczną, o której mowa w art. 10.
2. Jeżeli producent nie ma siedziby w państwach członkowskich Unii Europejskiej i nie ma upoważnionego przedstawiciela, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na osobie odpowiedzialnej za wprowadzenie aparatury do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 17.

1. Wykonawca instalacji stacjonarnej dokonuje oceny zgodności tej instalacji przed oddaniem jej do użytku; art. 9 ust. 2–5 oraz art. 11 stosuje się odpowiednio.
2. Wykonawcą jest ten, kto dokonał połączenia instalacji stacjonarnej w sposób zapewniający spełnianie jej funkcji zgodne z przeznaczeniem przed oddaniem jej do użytku. Za wykonawcę uważa się także każdego, kto dokonał ostatniej modyfikacji w tej instalacji.
3. Aparatura przeznaczona wyłącznie do zamontowania w instalacji stacjonarnej i niedostępna w obrocie jako samodzielny wyrób podlega ocenie zgodności wraz z instalacją stacjonarną, do której została wmontowana. Do takiej aparatury nie stosuje się przepisu art. 12.
4. Do instalacji stacjonarnej dołącza się dokumentację techniczną zawierającą:
 - 1) opis i schemat instalacji;

-
- 2) informacje o wynikach przeprowadzonych badań zgodności instalacji z zasadniczymi wymaganiami;
 - 3) informacje o sposobie postępowania w trakcie montażu instalacji, w tym wchodzącej w jej skład aparatury, zapewniającym zachowanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami;
 - 4) instrukcję używania i konserwacji instalacji;
 - 5) informacje pozwalające na identyfikację wykonawcy instalacji oraz producenta aparatury stanowiącej stałe wyposażenie instalacji;
 - 6) informacje, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2.

Art. 18.

1. Wykonawca instalacji stacjonarnej przekazuje ją właścicielowi lub użytkownikowi wraz z dokumentacją techniczną, o której mowa w art. 17 ust. 4.
2. Właściciel lub użytkownik instalacji stacjonarnej jest obowiązany do:
 - 1) utrzymywania jej w stanie zapewniającym zgodność z zasadniczymi wymaganiami;
 - 2) przechowywania, a w razie potrzeby aktualizowania, i udostępniania do celów kontrolnych dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4, przez cały okres używania tej instalacji.

Art. 19.

1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń podlegających obowiązkowej ocenie zgodności bez deklaracji zgodności i oznakowania CE, w celu prezentacji ich działania, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani oddane do użytku do czasu przeprowadzenia oceny zgodności.
2. Prezentacja działania urządzenia, o której mowa w ust. 1, jest możliwa pod warunkiem przedsięwzięcia środków zabezpieczających przed powstawaniem zaburzeń elektromagnetycznych.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawach kompatybilności elektromagnetycznej

Art. 20.

Organem właściwym w sprawach kompatybilności elektromagnetycznej jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych regulujących uprawnienia innych organów.

Art. 21.

1. Prezes UKE jest organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli spełniania przez urządzenie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.
2. Do zadań Prezesa UKE należy:
 - 1) badanie zgodności oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 4;
 - 2) kontrola przechowywania i aktualizacji dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4;

3) kontrola spełniania warunków, o których mowa w art. 19.

Art. 22.

Do przeprowadzania kontroli w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 1, oraz do postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku urządzenia niezgodnego z zasadniczymi i innymi wymaganiami stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności oraz ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 23.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi niezgodność oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 4, ze stanem faktycznym, przekazuje wyniki kontroli ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu podjęcia działań zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 24.

1. Do kontroli przechowywania oraz aktualizacji dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.
2. Jeżeli w wyniku kontroli Prezes UKE stwierdzi, że właściciel lub użytkownik instalacji stacjonarnej nie spełnił obowiązku, o którym mowa w art. 18 ust. 2 pkt 2, może wezwać w określonym terminie do dostarczenia dokumentacji technicznej spełniającej wymogi, o których mowa w ustawie.
3. W przypadku niedostarczenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać decyzję zakazującą właścicielowi lub użytkownikowi używania instalacji stacjonarnej, do czasu dostarczenia dokumentacji, biorąc pod uwagę stopień uchybienia wymogom dotyczącym tej dokumentacji.

Art. 25.

Jeżeli:

- 1) działanie urządzenia eksponowanego na targach, wystawach i pokazach może wywołać zaburzenia elektromagnetyczne lub
 - 2) brak jest informacji, o której mowa w art. 19 ust. 1
- Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje wystawcy wstrzymanie prezentacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26.

1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1–3 oraz ust. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w stosunku do urządzeń niespełniających zasadniczych wymagań, Prezes UKE przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informację o jej wydaniu wraz z podaniem, czy brak zgodności jest spowodowany:
 - 1) niespełnieniem zasadniczych wymagań, jeżeli urządzenie nie jest zgodne z normami zharmonizowanymi lub
 - 2) niewłaściwym stosowaniem norm zharmonizowanych albo
 - 3) brakiem odpowiednich norm zharmonizowanych.

-
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 27.

W zakresie urządzeń przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych, zadania, o których mowa w art. 21–26, wykonuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 28.

W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.⁶⁾) dotychczasową treść art. 117a oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem właściwym w sprawach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556) w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.”.

Art. 29.

W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe;”;

2) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr 82, poz. 556);”;

b) uchyla się pkt 16 i 24,

c) pkt 40 otrzymuje brzmienie:

„40) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które:

a) zagraża funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub służby radiokomunikacyjnej używanej stale lub czasowo w celu zapewnienia ochrony życia ludzkiego lub mienia lub

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 137 i Nr 50, poz. 331.

-
- b) w sposób poważny pogarsza, utrudnia lub w sposób powtarzający się przerywa wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;”;
- d) uchyla się pkt 51;
- 3) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) mogą być chronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej;”;
- 4) w dziale VI tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
„Wymagania dla telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych”;
- 5) art. 152 otrzymuje brzmienie:
„Art. 152. Do wymagań dotyczących telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w tym w zakresie ekspozycji ich na targach, wystawach i pokazach, a także kontroli tych urządzeń w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁸⁾) oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.”;
- 6) w art. 153 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) kompatybilności elektromagnetycznej w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia”;
- 7) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku telekomunikacyjne urządzenie końcowe lub urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.”;
- 8) art. 156 otrzymuje brzmienie:
„Art. 156. Dopuszcza się ekspozycję na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami bez deklaracji zgodności i oznakowania znakiem zgodności w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do użytkowania do czasu przeprowadzenia oceny zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami.”;
- 9) uchyla się art. 157;
- 10) w art. 158 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku telekomunikacyjne urządzenia końcowe lub urządzenia radiowe jest obowiązany udostępniać, do celów kontrolnych, dokumentację związaną z oceną zgodności przez okres co najmniej 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia.”;
- 11) w art. 200:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124.

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5–7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.”;

12) art. 204 otrzymuje brzmienie:

„Art. 204. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn zakłóceń.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn zakłóceń.”;

13) po art. 204 dodaje się art. 204a w brzmieniu:

„Art. 204a. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

2. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 204 lub 204a.”;

14) w art. 205:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1–6 i 8, powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze

wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.”.

Art. 30.

Do procedur oceny zgodności rozpoczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 31.

Urządzenia, o których mowa w art. 1, mogą być wprowadzane do obrotu lub oddane do użytku zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 20 lipca 2009 r.

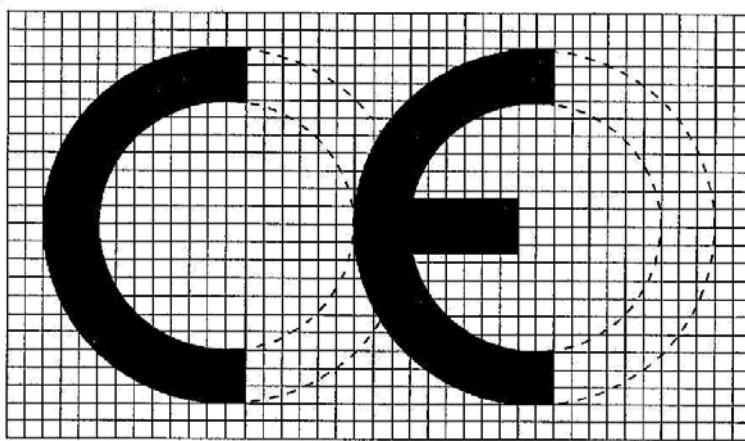
Art. 32.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 205 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 29, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 i 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2007 r.

WZÓR OZNAKOWANIA CE

1. Proporcje podane na rysunku muszą być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów oznakowania.
2. Wysokość oznakowania zgodności nie może być mniejsza niż 5 mm, chyba że nie jest to możliwe z powodu konstrukcji aparatury.